

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 09/2019 van 17 december 2019

Dossiernummer : DOS-2018-05395

Betreft : Klacht wegens het gebruik van een 'lijst van ongewenste personen' en het niet verwijderen van persoonsgegevens uit die lijst

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter en de heren Dirk Van Der Kelen en Frank De Smet, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

- de klager: de heer X
- de verweerder: Y

1. Feiten en procedure

- Op 8 september 2018 diende de klager klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.

Het voorwerp van de klacht betrof de verwerking door Y (hierna: de vzw) van persoonsgegevens in een 'lijst van ongewenste personen' en het uitblijven van enig gevolg vanwege de vzw tot verwijdering van persoonsgegevens uit die lijst.

- Op 15 oktober 2018 wordt de klacht ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG, wordt de klager hiervan in kennis gesteld op grond van art. 61 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
- Op 23 oktober 2018 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 63, 2° en 94, 1° WOG een onderzoek te vragen aan de Inspectiedienst.
- Op 26 oktober 2018 wordt overeenkomstig art. 96, §1 WOG het verzoek van de Geschillenkamer tot het verrichten van een onderzoek overgemaakt aan de Inspectiedienst, samen met de klacht en het proces-verbaal van die beslissing.
- Op 7 mei 2019 wordt het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, wordt het verslag bij het dossier gevoegd en wordt het dossier door de inspecteur-generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer (art. 91, §1 en §2 WOG).

De Inspectiedienst stelt, in hoofdlijnen, vast dat de klager sinds ten minste 2016 een geschil met de verweerder heeft betreffende zijn (ex)-lidmaatschap. De opname van de identificatiegegevens van de klager in de zogenaamde 'lijst van ongewenste personen', dit voor het intern geschillenbeheer van de verweerder, vond plaats naar aanleiding van een besluit van de algemene vergadering van de verweerder. De klager werd hiervan op de hoogte gesteld door middel van betekening bij deurwaardersexploot op 9 mei 2018. Dergelijke verwerking staat vermeld in art. 12 "Geschillen en sancties", §5 punt h. 5 van de wijziging van de statuten van de verweerder d.d. 15 mei 2017. Het verslag stelt vast dat er geen indicatie noch bewijs is voor enige andere verwerking in hoofde van de verweerder. Er is geen aanwijzing dat de persoonsgegevens uit het geschillenbeheer worden gepubliceerd of verspreid aan derden, zodat er bijvoorbeeld geen

indicatie is voor de kwalificatie van de verwerking als (multisectorale) "zwarte lijst" met nadelige gevolgen voor de klager. Het beheer van de eigen geschillen ten aanzien van de leden is volgens de Inspectiedienst een legitiem doeleinde, waarbij wordt verwezen naar art. 40.2 k) AVG. De voorwaarden voor de uitoefening van het recht op gegevenswissing (art. 17.1 AVG) lijken niet te zijn vervuld. De verwerking van persoonsgegevens vindt haar grondslag in het gerechtvaardigd belang van de verweerder, lijkt beperkt tot de strikt noodzakelijke identificatiegegevens en georganiseerd op een transparante wijze voor de klager en derden. De persoonsgegevens lijken aldus niet onrechtmatig te worden verwerkt.

Het inspectieverslag besluit dat er geen afdoende ernstige aanwijzingen noch bewijs voorhanden blijken om de gegrondheid van de klacht te staven.

- Op 28 mei 2019 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 95, §1, 1° en art. 98 WOG dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde.
- Op 3 juni 2019 worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, §2, alsook van deze in art. 98 WOG. Tevens worden zij op grond van art. 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen. De uiterste datum voor ontvangst van de conclusie van antwoord van de verweerder werd daarbij vastgelegd op 28 juni 2019, deze voor de conclusie van repliek van de klager op 29 juli 2019 en deze voor de conclusie van repliek van de verweerder op 29 augustus 2019.
- Op 11 juni 2019 vraagt de klager een kopie van het dossier (art. 95, §2, 3° WOG), dewelke hem werd overgemaakt op 13 juni 2019.
- Op 17 juni 2019 vraagt de verweerder een kopie van het dossier (art. 95, §2, 3° WOG), dewelke hem werd overgemaakt op 26 juni 2019.
- Op 28 juni 2019 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van antwoord vanwege de verweerder. Daarbij vermeldt de verweerder te wensen om gehoord te worden enkel indien de klager zelf zou vragen om te worden gehoord.
- Op 2 augustus 2019 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van repliek van de klager. Daarin geeft deze te kennen gebruik te willen maken van de mogelijkheid om te worden gehoord (art. 98, 2° WOG).
- Op 5 augustus 2019 verzoekt de verweerder om de conclusie van repliek van de klager uit de debatten te weren, aangezien deze is neergelegd buiten de vastgelegde conclusietermijn.

- Op 5 augustus 2019 stelt de klager ervan uit te zijn gegaan dat de conclusietermijn een termijn van orde betrof en de verweerder zeker nog over voldoende tijd beschikte om aanvullend te concluderen.
- Op 29 augustus 2019 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van repliek van de verweerder. Daarin wordt de stelling herhaald dat de conclusie van de klager die als 'schriftelijke toelichting van klacht met stukkenbundel van dhr X is neergelegd, laattijdig is en uit de debatten dient te worden geweerd.

De conclusie van repliek herneemt inhoudelijk volledig de conclusie van antwoord en repliceert op de conclusie van de klager, samengevat als volgt:

- a) De verweerder weerlegt door middel van een bijgebracht stuk de bewering van de klager dat hij onverminderd rechtstreeks lid is van Y International Ltd. De klager was evenwel voor het laatst in 2014 geregistreerd als *Direct International Member* (DIM)
- b) De klager kan een alternatieve vereniging oprichten, maar niet onder de auspiciën van Y International, noch met gebruik van de naam of het logo van Y.
- c) De klager kan niet preciseren welke personen een persoonlijke vete tegen hem zouden hebben, op welke alternatieve fori gewezen leden zich treffen, welke leden van verweerder hem nog steeds als lid zouden willen, of welke leden dan wel bij Y International hun beklag zouden hebben gedaan.
- d) De verweerder weerlegt dat zij persoonsgegevens van de klager zou hebben doorgegeven aan de zijn bank, alsook aan Y Portugal.

De Geschillenkamer beslist in voorliggend dossier om de conclusie van repliek van de klager, ingediend op 2 augustus 2019, terwijl de conclusietermijn was vastgelegd op 29 juli 2019, niet uit de debatten te weren, gelet op het feit dat de verweerder hierop zelf uitvoerig heeft gereageerd, alsook nog bijkomende stukken heeft overgemaakt. De rechten van verdediging van verweerder zijn niet geschonden, zodanig dat de Geschillenkamer met het oog op het afdoende verzekeren van tegenspraak in dit dossier de argumentatie van de klager, zoals uiteengezet in zijn conclusie van repliek, opneemt.

- Op 10 december worden de partijen ervan in kennis gesteld dat de hoorzitting zal plaatsvinden op 17 december 2019.
- Op 17 december 2019 worden de partijen gehoord door de Geschillenkamer.

2. Rechtsgrond

Artikel 6.1 f) AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

[...]

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 12.4 AVG

4. Wanneer de verwerkingsverantwoordelijke geen gevolg geeft aan het verzoek van de betrokkene, deelt hij deze laatste onverwijld en uiterlijk binnen één maand na ontvangst van het verzoek mee waarom het verzoek zonder gevolg is gebleven, en informeert hij hem over de mogelijkheid om klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit en beroep bij de rechter in te stellen.

Artikel 17.1 AVG

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissing wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:

- a) de persoonsgegevens zijn niet langer nodig voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt;*
- b) de betrokkene trekt de toestemming waarop de verwerking overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), berust, in, en er is geen andere rechtsgrond voor de verwerking;*
- c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;*
- d) de persoonsgegevens zijn onrechtmatig verwerkt;*
- e) de persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een in het Unierecht of het lidstatelijke recht neergelegde wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;*
- f) de persoonsgegevens zijn verzameld in verband met een aanbod van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 8, lid 1.*

3. **Motivering**

De Geschillenkamer heeft kennis genomen van de historiek die aan de basis ligt van het dispuut waarin de klager en verweerder zijn verwickeld sinds 2010 en de talrijke gerechtelijke procedures en uitspraken die daarop volgden. Daaromtrent benadrukt de Geschillenkamer dat het niet tot haar bevoegdheid behoort daarover te oordelen.

Het komt daarentegen wel toe aan de Geschillenkamer om zich uit te spreken over de mate waarin de verweerder al dan niet het recht van de klager op gegevensbescherming respecteert in overeenstemming met de vereisten van de AVG. De analyse die ten grondslag ligt aan de door de Geschillenkamer te nemen beslissing betreft louter het voorwerp van de klacht, meer in het bijzonder de opname van de klager in de 'lijst van ongewenste personen'. In zoverre de klacht betrekking heeft op andere (niet-)leden dan de klager zelf – de klager stelt immers: *"De vereniging Y hanteert reeds sedert jaren gegevens zonder toestemming van de leden. Zo hanteren zij bvb. een 'lijst van ongewenste personen' zowel voor niet-leden als leden. Verzoeken tot verwijdering worden niet ingewilligd."* is het duidelijk dat de Geschillenkamer daarop niet kan ingaan, aangezien enkel de klacht van een belanghebbende partij kan worden behandeld (art. 77 AVG). Dus enkel het verzoek tot gegevenswissing van de klager zelf wordt door de Geschillenkamer behandeld.

Op basis van de bijgebrachte stukken heeft de Geschillenkamer kunnen vaststellen dat de klager zijn recht op gegevenswissing (art. 17 AVG) ten aanzien van de verweerder heeft uitgeoefend op 14 augustus 2018. Daarop werd door de verweerder gereageerd binnen de door de AVG vooropgestelde termijn van één maand met de melding dat niet alleen op dit verzoek niet kon worden ingegaan, maar ook met uitdrukkelijke vermelding van de reden daartoe (art. 12.4 AVG), namelijk dat de verwerking van de gegevens gebaseerd is op het gerechtvaardigd belang van de verweerder die de statuten dient na te leven en de beslissingen van de algemene vergadering dient uit te voeren, meer bepaald de beslissing van de Algemene Vergadering van 10 maart 2018 om de klager op de lijst van de ongewenste personen te zetten in overeenstemming met de statuten van de verweerder waarin is voorzien dat een uitgesloten lid op die lijst kan worden geplaatst.

De Geschillenkamer merkt hierbij ook op dat art. 12.4 AVG vereist dat de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene informeert over de mogelijkheid om klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit en beroep bij de rechter in te stellen. De verweerder heeft in zijn antwoord op het verzoek tot gegevenswissing die vermelding weliswaar niet opgenomen, maar dit wordt verklaard door het feit dat de klager in zijn verzoek om gegevenswissing zelf reeds vermeldde dat indien op zijn verzoek niet zou worden ingegaan door verweerder, hij klacht zou indienen bij de toezichthoudende autoriteiten. De verweerder kon er dus vanuit gaan dat de klager reeds was geïnformeerd over dit recht.

Deze weigeringsgrond is door de Geschillenkamer onderzocht en getoetst aan de relevante bepalingen van de AVG, waarbij zij volgende overwegingen in acht neemt:

Vooreerst is het recht op gegevenswissing geen absoluut recht in die zin dat daaraan enkel gevolg moet worden gegeven door de verwerkingsverantwoordelijke, in dit geval de vzw, in zoverre één van de gevallen opgesomd in art. 17 AVG van toepassing is. Toegepast op de voorliggende klacht, blijkt dat er geen rechtsgrond aanwezig is om tot gegevenswissing over te gaan, maar dat daarentegen het behoud van de verwerking van de identificatiegegevens van de klager als 'ongewenste persoon' is gerechtvaardigd in het kader van het beheer van het geschil waarin de partijen zijn betrokken.

Zoals het inspectieverslag terecht opmerkt kunnen overeenkomstig art. 40.2, k) AVG verenigingen, zoals in casu een vzw, gedragscodes opstellen betreffende procedures voor de beslechting van geschillen tussen verwerkingsverantwoordelijken en betrokkenen. Deze bepaling onderschrijft reeds impliciet dat het bepalen van een procedure voor geschillenbeslechting een gerechtvaardigd doeleinde is van verenigingen. De sinds 24 mei 2017 in de statuten opgenomen bepaling dat van het lidmaatschap uitgesloten personen bij beslissing van de algemene vergadering op een 'lijst van ongewenste personen' kunnen worden geplaatst en deze personen na zeven jaar een aanvraag kunnen doen bij de raad van bestuur om van die lijst te worden geschrapt waarover eveneens zal worden beslist door de algemene vergadering, kadert volledig binnen het doeleinde van geschillenbeslechting tussen de verwerkingsverantwoordelijke en de (ex-)leden binnen de context van gegevensverwerking door een vereniging. De geschillenbeslechting in de verhouding tussen de vereniging en haar (ex-)leden, in het bijzonder door het voorzien van een bijkomende toetredingsvoorwaarde voor het lidmaatschap van de vereniging waardoor personen die zich op de 'lijst van ongewenste personen' bevinden geen lid kunnen worden van Y, moet dan ook worden beschouwd als een welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd doeleinde in de zin van art. 5.1 b) AVG. Dit geldt overigens niet alleen voor het geschillenbeheer, maar ook voor het ledenbeheer in het algemeen.

In concreto, is de verwerking van de identificatiegegevens van de klager als 'ongewenste persoon' noodzakelijk voor de behartiging van het gerechtvaardigd belang van de vereniging (art. 6.1, f) AVG), met name het belang om haar eigen geschillen te beheren volgens de door haar in de statuten vastgelegde procedure. Aangaande de beoordeling of het gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke zwaarder weegt dan het belang van de betrokkene, stelt overweging 47 van de AVG dat rekening moet worden gehouden met de redelijke verwachtingen van de betrokkene op basis van zijn verhouding met de verwerkingsverantwoordelijke. De Geschillenkamer is dienaangaande van oordeel dat de jarenlange procedure waarin de vereniging en de klager zijn

betrokken van die aard is dat de klager redelijkerwijs kon verwachten dat zijn persoonsgegevens door de vereniging zouden worden verwerkt voor het welbepaalde doel, zijnde geschillenbeheer. Hoewel de 'lijst van ongewenste personen' als dusdanig niet voorzien was in de statuten op het ogenblik dat de klager lid was van de vereniging, waren in de statuten op dat ogenblik wel reeds de sanctiemogelijkheden tegen (ex-)leden, waaronder de uitsluiting en de schorsing, opgenomen. Die statuten heeft hij toen aanvaard. Dit leidt ertoe dat het tot de redelijke verwachtingen van de klager behoorde dat zijn gegevens op het ogenblik van een eventuele uitsluiting voor dat doeleinde zouden worden verwerkt, alsmede binnen de ruimere context van geschillenbeheer.

Ook blijkt uit geen enkel stuk dat de verweerder de gegevens van de klager zou aanwenden voor enig ander doeleinde dan geschillenbeheer (art. 5.1 b) AVG). Er is dan ook geen doorgifte van de gegevens aan derden die niet betrokken zijn in het geschil met de klager. Hoewel de klager tracht aan te tonen dat er wel mededeling van informatie betreffende zijn persoon door de verweerder was aan een bankinstelling waar hij houder is van een rekening, alsook naar een vestiging van Y in Portugal, - waardoor er volgens de klager zelfs sprake zou zijn van een datalek – zijn deze stukken niet overtuigend. Het stuk waaruit het datalek vanuit verweerder naar de bank zou moeten aantonen, blijkt louter een schrijven van de klager aan de bank omtrent een deblokking van een rekening en waarin hij zelf melding maakt van "*het verschijnen op een eventuele 'lijst van ongewenste personen'*". Er wordt geen enkel ander stuk bijgebracht waarmee een eventueel datalek vanuit de verweerder naar de bank zou worden aangetoond.

Ook de e-mail die zou zijn verzonden door Y Portugal aan de klager is niet van aard om de stelling te ondersteunen dat er sprake zou zijn geweest van een datalek vanuit de verweerder naar de vestiging in Portugal. Dergelijk datalek wordt ten stelligste ontkracht door de verweerder die wel stukken bijbrengt die leiden tot gereede twijfel omtrent het door de klager voorgelegde bewijsstuk van dergelijk datalek. In Portugal is er vooralsnog geen officiële Y-vereniging. Wel is er een Y Facebook-groep opgezet die het mailadres YPT@gmail.com (zoals vermeld in het stuk dat door de klager wordt bijgebracht) gebruikt, maar dit adres is sinds juni 2016 niet meer actief, terwijl de e-mail die de klager voorlegt, zou dateren van 20 juli 2019. Alle elementen aangebracht door de verantwoordelijke voor de Y-groep in Portugal die tracht daar een Y-vereniging op te starten leiden ertoe dat het voor de Geschillenkamer niet is bewezen dat er van enig datalek sprake zou zijn.

Bovendien houdt de vereniging zich daarbij aan het beginsel van minimale gegevensverwerking doordat in het licht van het beoogde doeleinde van geschillenbeheer enkel en alleen de naam van de klager wordt verwerkt (art. 5.1 c) AVG). De klager stelt dat dit beginsel inzake de verwerking van persoonsgegevens niet zou zijn gerespecteerd en voert aan dat het hem onttrekken van zijn lidmaatschap in organisaties van verschillende lidstaten hem een financieel verlies veroorzaken. Dit zorgt voor een disproportionele uitkomst. De Geschillenkamer wijst erop dat het beginsel van minimale

gegevensverwerking inhoudt dat de verwerkte gegevens toereikend moeten zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. De verwerking van de naam van de klager, waarbij hij in toepassing van de statuten wordt aangemerkt als 'ongewenste persoon', in het kader van geschillenbeheer beantwoordt aan dit criterium.

Het ontzeggen van het lidmaatschap aan de klager vloeit voort uit het feit dat de klager een 'ongewenste persoon' is voor de verweerder. De stelling van de klager dat door de verwerking van zijn naam in combinatie met 'ongewenste persoon' door de verweerder een zwarte lijst wordt gecreëerd, wordt door de Geschillenkamer echter niet gevolgd.

In de statuten van verweerder is bepaald: *"Elke persoon die ooit lid is geweest van Y, ongeacht of hij op het moment van de algemene vergadering al dan niet lid is, die feiten gepleegd heeft die aanleiding zouden kunnen zijn tot uitsluiting indien hij lid zou zijn, kan door de algemene vergadering op de 'lijst van ongewenste personen' geplaatst worden."* In de statuten van de verweerder is aldus sprake van een 'lijst van ongewenste personen', maar dit is onvoldoende om deze als een zwarte lijst te bestempelen die met derden wordt gedeeld. De verwerking van de naam van de betrokkene als 'ongewenste persoon' blijft strikt beperkt binnen het kader van de vereniging in België, die deze gegevens verwerkt op grond van haar gerechtvaardigd belang. Het enige gevolg voor de klager dat voortvloeit uit de beslissing van de algemene vergadering van verweerder om hem op die lijst te plaatsen, is dat hij gedurende 7 jaar geen lid kan zijn en bij het verstrijken daarvan een nieuwe aanvraag tot lidmaatschap kan doen. Er is geen enkele aanwijzing dat die lijst zou worden verspreid of gebruikt binnen een bepaalde sector, waarbij de verwerking buiten de beslotenheid van de vzw zou plaatsvinden en waardoor de klager zou worden geconfronteerd met enig nadelig gevolg waardoor zijn fundamentele rechten zouden worden geschaad. De beslissing van verweerder werd genomen op grond van haar statuten en betreft dus enkel de vereniging in België. Deze bindt de verenigingen van Y in de andere lidstaten niet. Ook het financiële verlies dat de klager aanvoert, is op geen enkele wijze aangetoond.

De klager wordt door verweerder bestempeld als een ongewenste persoon en dit betreft louter een interne beslissing van de vzw met als enkel doel haar eigen geschillen- en ledenbeheer. De wijze waarop een vereniging het lidmaatschap, de toetredingsvoorwaarden en de uitsluiting organiseert in haar statuten behoort tot het verenigingsrecht, waarover de Geschillenkamer zich niet uitspreekt.

De Geschillenkamer merkt volledigheidshalve daaromtrent op dat de verwerking van de naam van de klager als 'ongewenste persoon' centraal staat en dat de wijze waarop deze verwerking gebeurt, nl. door deze persoon als dusdanig te bestempelen in de beslissing van de algemene vergadering, dan wel door registratie op een afzonderlijke lijst, een verwerkingsmodaliteit is, zonder gevolgen voor de klager. Het feit dat de statuten van de vereniging bepalen dat uitgesloten personen worden

opgenomen in een 'lijst van ongewenste personen', terwijl de verweerder stelt dat er geen afzonderlijke lijst bestaat, precies omwille van het feit dat de klager als enige 'ongewenste persoon' werd aangemerkt waardoor de vermelding van zijn naam in de notulen van de beslissing van de algemene vergadering van 10 maart 2018 volstond, is op grond van de definitie van verwerking (art. 4. 2) AVG) als dusdanig niet relevant.

De Geschillenkamer kan enkel tot het besluit komen dat de verweerder de gegevens op de 'lijst van ongewenste personen' verwerkt in overeenstemming met de AVG en er dus geen sprake is van enige inbreuk door de verweerder op de toepasselijke bepalingen van de AVG zoals hiervoor vermeld.

De Geschillenkamer besluit dan ook om voorliggende klacht te seponeren.

Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van art. 100, §1, 1° WOG, voorliggende klacht te **seponeren**, gelet op het feit dat er geen enkele inbreuk op de bepalingen van de AVG kan worden vastgesteld. Op basis van de informatie waarover de Geschillenkamer op dit ogenblik beschikt, acht zij het op heden dan ook niet mogelijk om verder gevolg te geven aan de klacht.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get.) Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer